

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 5CoPr/13/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1213230572
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr Janka Richterová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1213230572.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Richterovej a členov senátu JUDr. Juraja Považana a JUDr. Milana Chalupku v právnej veci žalobcu: G. Š., U.. XX. X. XXXX, R. R., B. Č.. X, proti žalovanému: Prvá stavebná sporiteľňa, a.s., so sídlom v Bratislave, Bajkalská č. 30, IČO: 31 335 004, zastúpenému HAVEL & PARTNERS s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom v Bratislave, Žiškova č. 4, o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru výpoveďou a i., na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II zo dňa 23. mája 2018, č. k. 15Cpr/6/2013-33, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žalovanému **p r i z n á v a** náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1.Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom (v poradí druhým) opätovne zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal určenia neplatnosti skončenia pracovného pomeru výpoveďou zo dňa 27.05.2013 podľa § 63 ods. 1, písm. c) Zák. práce z dôvodu porušenia ponukovej povinnosti žalovaného. Žalovanému priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2.V odôvodnení uviedol, že po zrušení skoršieho zamietajúceho rozsudku doplnil dokazovanie v zmysle záverov odvolacieho súdu (uznesenie zo dňa 07.02.2017, č. k. 5CoPr/7/14-205) a dospel k záveru, že žalobcove výhrady voči postupu žalovaného pri ponukovej povinnosti nie sú dôvodné. Po doplnení dokazovania mal za preukázané, že neponúknutá pracovná pozícia spracovateľa agendy vymáhania pohľadávok, na ktorú žalobcu poukazoval, vznikla uvoľnením pracovného miesta po pani Marte Sakovej a bola obsadená na základe výsledkov interného konkurzu G.. U. M., ktorá uvedenú pozíciu skutočne obsadila od 1.6.2013. Ak žalobca podľa posudku G.. G. G. nebol dlhodobo spôsobilý vykonávať prácu ako telefónny operátor, nebol by s najväčšou pravdepodobnosťou spôsobilý vykonávať ani pozíciu spracovateľa agendy vymáhania pohľadávok, v náplni ktorého je písomný a telefonický kontakt s klientmi, pracovníkmi súdov a exekútorských kancelárií. Žalobca však odmietol poskytnúť žalovanému akékoľvek lekárske správy, resp. lekárske posudky, z ktorého by jasne vyplývalo aké práce môže vykonávať. U žalovaného potom v čase udelenia výpovede išlo o absolútnu nemožnosť ponúknuť žalobcovi inú vhodnú voľnú pracovnú pozíciu, keďže všetky voľné pracovné pozície mu boli ponúknuté a žalobca ich odmietol prijať. Žalovaný ponúkal žalobcovi dokonca pracovné pozície, ktoré neboli voľné, boli obsadené zamestnankyňami na rodičovskej dovolenke. V čase výpovede napokon bola obsadená G. E. i pracovná pozícia spracovateľa agendy vymáhania pohľadávok, na ktorú potom nastúpila G.. U. M.. Náplň G.. M. bola obdobná pracovnej náplni žalobcu, ktorá podľa potvrdenia lekára nebola pre žalobcu zo zdravotných dôvodov vhodná.

3.Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca. V odvolaní zdôraznil, že podľa lekárskeho posudku G.. G. G. nebol dlhodobo spôsobilý vykonávať prácu ako telefonický operátor, preto záver súdu,

že žalobca nebol schopný výkonu inej administratívnej práce nepovažoval za správny. Domnieval sa preto, že bolo povinnosťou žalovaného ponúknuť mu miesto obsadené G.. U. M., keďže iným voľným vhodným pracovným miestom pre žalobcu nedisponoval. Uviedol tiež, že medzi prácou zamestnanca telefonického operátora a zamestnanca oddelenia vymáhania pohľadávok je diametrálny rozdiel, keď zamestnanec telefonického centra denne vybaví i viac ako 100 telefonátov, musí reagovať ihneď počas telefonátu bez časového priestoru na rozmyslenie a musí mať kompletne naštudovanú problematiku všetkých poskytovaných produktov. Naproti tomu práca na oddelení vymáhania pohľadávok síce tiež vyžaduje vybavovanie telefonátov, ale v nepomerne nižšom rozsahu, s úplne odlišnou kategóriou cieľových osôb. Konanie žalovaného pred udelením výpovede považoval za účelové.

4. Žalovaný navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Zdôraznil, že žalobcu opakovane vyzýval na predloženie lekárskeho potvrdenia, resp. na oznámenie práce, ktorej je s ohľadom na svoj zdravotný stav schopný. Za vhodnú prácu je potrebné považovať prácu, ktorá zodpovedá zdravotnému stavu zamestnanca. Pracovné pozície operátora telefonických služieb i zamestnanca na oddelení vymáhania pohľadávok sú v určitých aspektoch veľmi podobné, ako to napokon uviedol i žalobca na pojednávaní dňa 23.04.2018, keď sa vyjadril, že išlo o podobnú pracovnú náplň. Žalovaný bol preto presvedčený, že ani pozícia na oddelení vymáhania pohľadávok nemohla byť pre žalobcu zo zdravotného hľadiska vhodná. Žalobca svojim postojom, keď odmietal poskytnúť akúkoľvek súčinnosť na zistenie vhodnosti práce, za prácu administratívneho charakteru, ktorú mohol podľa Sociálnej poisťovne vykonávať, je nepochybne tak práca na oddelení vymáhania pohľadávok ako aj práca operátora telefonických služieb, k žiadnym manuálnym pracovným výkonom pri nich nedochádza a obe pracovné pozície sú zhodne charakterizované ako odborné práce alebo samostatné zabezpečenie jednoduchých agend, organizovanie a kontrola výkonu prác. Žalobu považoval za šikanóznú a postup žalobcu za zneužitie práva.

5. Žalobca v replike uviedol, že nebolo jeho povinnosťou prihlásiť sa do interných konkurzov a hľadať si nové miesto u žalovaného a o voľnom pracovnom mieste po pani Sakovej sa dozvedel až v deň, keď si prišiel zobrať veci z pracoviska.

6. Odvolací súd prejednal odvolanie žalobcu v rozsahu a z dôvodov v nich vymedzených (§ 379 a § 380 ods. 1 CSP) a dospel k záveru, že nie je opodstatnené.

7. Žalobca sa domáhal určenia neplatnosti výpovede podľa § 63 ods. 1 písm. c) Zák. práce pre nesplnenie ponukovej povinnosti žalovaného podľa ods. 2, keď síce odmietol žalovaným ponúkané pozície, avšak mu nebola ponúknutá pracovná pozícia spracovateľa agendy vymáhaných pohľadávok, uvoľnená po G. E., s ktorou skončil pracovný pomer u žalovaného dohodou ku 31.5.2013.

8. Po doplnení dokazovania súdom prvej inštancie v intenciách záverov odvolacieho súdu v zrušujúcom uznesení z 7.2.2017 č. k. 5CoPr/7/14-205 súd prvej inštancie dospel k správne záveru o tom, že v čase udelenia výpovede zo dňa 27.5.2013, doručenej dňa 28.5.2013, žalovaný splnil ponukovú povinnosť podľa § 63 ods. 2 ako hmotnoprávnu podmienku výpovede, aj keď žalobcovi neponúkol miesto v agende vymáhania pohľadávok.

9. Ako správne konštatoval i súd prvej inštancie, splnenie ponukovej povinnosti treba posudzovať podľa stavu v čase dania výpovede (porovnaj rozhodnutie NS SR sp. zn. 4M Cdo 5/10). Dňa 27.5.2013 pracovná pozícia spracovateľa agendy vymáhania pohľadávok bola ešte obsadená G. E. a na túto pozíciu v tomto čase už bola prijatá s účinnosťou od 1.6.2013 G.. U. M., už pracujúca na tejto pozícii na dobu určitú. Povinnosť uvedenú pozíciu ponúknuť žalobcovi žalovaný nemal tiež pre správanie sa samotného žalobcu, ktorý napriek opakovaným výzvam zamestnávateľa nepredložil žiaden posudok, z ktorého by bolo zrejmé, aký druh práce je preň vhodný s ohľadom na jeho zdravotný stav. Ako správne poukázal i žalovaný, za vhodnú prácu, ktorú je zamestnávateľ povinný zamestnancovi ponúknuť, je potrebné považovať prácu zodpovedajúcu predovšetkým zdravotnému stavu zamestnanca (porovnaj rozhodnutie NS SR sp. zn. 4 Cdo 306/08).

10. Obstojí pritom záver súdu prvej inštancie, že ak žalobca podľa posudku nebol spôsobilý vykonávať prácu operátora, s najväčšou pravdepodobnosťou by nebol spôsobilý vykonávať ani obdobnú administratívnu prácu v agende vymáhania pohľadávok, ktorá rovnako vyžadovala telefonický i kontakt s klientmi (uzatváranie splátkových dohôd s klientmi), resp. s exekútormi a súdmi. Nepochybne ako práca operátora i táto pozícia musí byť značne stresujúca pri komunikácii s osobami, ktoré sa pre rôzne životné okolnosti stali nespôsobilými plniť svoje záväzky voči banke. Uvedený záver súdu korešponduje odbornému posudku o invalidite z 10.1.2013, v zmysle ktorého žalobca trpí poruchami pozornosti, poruchami krátkej pamäte, s trvalou zvýšenou tenziou, udržiavanou obsesívnym analyzovaním problému bez adekvátneho racionálneho riešenia pri senzitívnej vzťahovateľnosti bez racionálneho riešenia.

11. Za tohto stavu neponúknutie pracovného miesta na dobu neurčitú v agende vymáhania pohľadávok nepredstavuje porušenie ponukovej povinnosti a ani výkon práva v rozpore s dobrými mravmi (čl. 2 Zák. práce).

12. Z týchto dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP).

13. V odvolacom konaní úspešnému žalovanému priznal náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % (§ 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP).

14. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.